

O B Č A S N Í K

ZVON

ZPRAVODAJ FARNOSTI ŘÍČANY

VELIKONOCE | 2 0 1 8

Drazí farníci,

blíží se největší křesťanské svátky, kdy budeme slavit Zmrtvýchvstání Ježíše Krista, na něž jsme se 40 dní připravovali odříkáním a rozjímáním o utrpení Pána. Ano, Kristus vstal z mrtvých a při každé mši svaté znovu zažíváme toto velikonoční tajemství. Díky nekonečné lásce a dobrotě našeho Boha jsme byli zachráněni ze smrti a otevřelo se nám nebe.

Můžeme to samé říci i o sobě? Můžeme říci: ano, poctivě prožívám dobu postní, snažím se co nejlépe připravit na Velikonoce? Žiji svůj život pro Boha a v Bohu?

Doba postní je pro nás příležitostí k nové konverzi, k opravdovému životu s Bohem. Je dobré zvláště v této době rozjímat Písmo a snažit se ho uvést do svého života, který se tím bude

proměňovat a bude měnit i své okolí. „*Vy jste sůl země,*“ řekl Ježíš (Mt 5,13) a my bychom se měli snažit podle těchto slov žít.

Žijeme v nelehké a složité době. Podíváme-li se blíže na dějiny dávné i ty, které jsme třeba už sami zažili, žádná doba nebyla jednoduchá, každá doba měla své složitosti, své bolesti, byly války, pronásledování, nedostatek, útlak... Nic z toho my nezažíváme, z tohoto pohledu se máme nejlépe. Nicméně i když člověk zažíval všelijaká trápení, v té nejdůležitější věci se měl mnohem lépe než lidé dneška. Ústřední postavou života byl Bůh. Postupné odsouvání na okraj, případně za okraj, je samozřejmě delší proces, ale jeho důsledky a výsledky jsou v naší době snad nejvíce patrné. Nemluvíme nyní o svobodě vyznání, o vlivu státu na církve, mluvíme

Foto: Zdeněk Macháček ml.

o vnitřním životě člověka. A tento vnitřní život se odrážel i navenek.

Kde má Bůh místo dnes? Snažíme se žít s Bohem, dovolíme mu vstoupit do našeho života? Anebo je v našem životě (s úkoly typu pojedeme na výlet, musím do práce, musím jít do kostela, nesmím zapomenout nakoupit...) jen jednou z položek, kterou stačí odškrtnout? A Boha nahradil člověk. Nestavíme znovu babylonskou věž?

Jde o největší těžkost naší doby. Boha jsme odsunuli a tento vnitřní život se odráží i navenek. Nejen v prázdných kostelích (možná si řeknete, že v neděli si není kam sednout – ale je to tak při zasvěcených svátcích, na první pátky, při křížových cestách, na adoracích?), ale i v životě celé společnosti. Jaké hodnoty vyznává, kdo jí vládne, jakými tématy a názory žije, kam směřuje.

Úryvek z Matoušova evangelia pokračuje „...*jestliže však sůl ztratí chuť, čím bude osolena? K ničemu se už nehodí, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali.*“

Přeji vám všem, celé farnosti, celé církvi, aby o Velké noci zazářilo Světlo Kristovo i v našich srdcích a abychom se stali opět tou potřebnou solí země.

K tomu vám žehná

P. Matěj

Poděkování

Vážení farníci, dovoluji vám vrátit se k Vánocům. Proč? Protože se sluší poděkovat.

Již několik desetiletí se v Říčanech hraje Rybova Česká mše vánoční. Nejinak tomu bylo letos, byť tu pomyslnou taktovku držel nový dirigent. Koncerty se každý rok hrají nejen v Říčanech, ale i v Ondřejově, Kostelci n. Č. l. nebo v Mnichovicích či Hrusicích.

Je to již dlouhá tradice, že výtěžek sbírek je mj. věnován Dětskému domovu ve Strančicích, Oddělení dětské onkologie a hematologie v Motole nebo na podporu vzdělávání v rozvojových zemích. Protože víme, že mezi návštěvníky, zpěváky a muzikanty je nemálo farníků, touto cestou vám všem srdečně děkujeme, a to hlavně jménem dětí, které byly cílem našeho úsilí.

Nejsme parta profesionálů, až k nám sem tam někdo takový zabloudí, nýbrž jen lidí, které zpěv a hraní baví. Novým tvářím jsme stále otevření. Pokud se tedy chcete přidat, není nic snazšího – napište na vydrar@razdva.cz.

S přáním krásného prožití

Velikonoc

Pepík Zicha, Štěpán Vydrař

a další

Andělícci pomohli

Na přelomu starého a nového roku jste mohli přispět na chudé děti z Ventanas v Ekvádoru ve sbírce **Andělíček pro tebe**. Vybrala se pěkná částka: 3480 Kč v Říčanech, 1709 Kč ve Slušticích a 1600 Kč v Mukařově. Velké díky patří všem dětem, které andělíčky vyráběly, ochotným organizátorům v Mukařově (Alžbětě Peštové, Janě Čepíkové) a ve Slušticích (Aloisi Maceškovi) a obětavým dárcům.

—hz—

Nejlepší ples sezony

Letošní tradiční farní ples se konal v sále Kulturního centra Labuť **v sobotu 10. února**. Kdo jej navštívil, určitě nelitoval, protože to byl velmi pěkně připravený večer. Každého návštěvníka s vřelým úsměvem slavnostně osobně přivítali P. Konstantin a P. Matěj, kteří během celého večera neformálně diskutovali s přítomnými a zapojovali se i při tanci. (Mimo jiné: soukromou soutěž o nejlepší plesové šaty vyhrál právě P. Konstantin se svým dlouhým bílým řeholním hábitem.)

Sál byl díky práci přípravného výboru, díky mnoha ochotným pomocným rukám a díky štědrým

dárcům jako každý rok nádherně vyzdobený květinami a ovocem na stolech (děkujeme Zahradnictví Flachs a ovocnářské firmě Jana Janovského). Ochotné a šikovné farnice napekly sladké i slané dobroty, které v dostatečném množství měl každý stůl k občerstvení. Díky množství darů čekala na návštěvníky velmi atraktivní tombola: každý, kdo si zakoupil obálku s lístky, vyhrál (děkujeme firmám LAVAMAX, Pekařství Frydrych, galanterii paní Novotné Flachsové, Reklamnímu centru – MV Print, drogerii paní Kubíčkové, Fotografii Flachs, instalatérství Josefa Janovského a mnohým dalším). K tanci hrála osvědčená hudební skupina Atmosphere Show Band, se kterou jako host tentokrát vystupoval i výborný zpěvák pan Roberto Caporali z Itálie. Programem zkušeně provázel pan Evžen Hanka a mezi jednotlivými hudebními bloky proběhla dvě vystoupení tanečních párů z říčanského tanečního klubu Fuego. Nad vším dohlížela paní Marie Junková, již pomáhal dobře organizovaný pořadatelský tým, kterému též patří dík za skvělou spolupráci.

Říčanský farní ples byl letos výborný a příští rok bude určitě ještě lepší. Jestli vám to letos nevyšlo, přijďte určitě za rok – ples se bude konat zase v Labuti,

pravděpodobně v sobotu 9. února 2019. Zapište si termín do plánovacího kalendáře hned a pilujte taneční kroky a figury. Už teď se opět moc těšíme na náš nejlepší ples sezony!

Veronika Vaněčková

Dětský karneval

Propojení říčanské farnosti se zdejší sokolskou jednotou se i u letošního karnevalu **v neděli 28. ledna** ukázalo jako velice šťastné. Sokolovna v Radošovicích se zaplnila dětmi, které vtáhly soutěže a tancování, a rodiči, které bavilo, jak se děti baví. Tombola byla bohatá a občerstvení výtečné. Díky sokolům a farníkům, organizátorům a pomocníkům za zábavné masopustní odpoledne!

—rs—

*Karnevalové veselí na obrázku
Markéty Skalošové (7 let)*

Velikonoce výtvarnice Kateřiny Jelínkové

Foto: z archivu K. Jelínkové

Do její tvorby patří ručně zdobené svíce, textilní výrobky, keramika, obrazy a ilustrace, grafika. Ona sama říká, že tvoří věci s příběhem. Proniká do nich životní hledání a víra, často se v nich objevují křesťanské motivy. Žije v Praze, ale na Říčansko se stále vrací při návštěvách rodičů. Tady se také můžeme setkat s její zatím nejrozsáhlejší prací z hlíny, netradiční křížovou cestou umístěnou v kapli na faře v Říčanech.

Jak vznikala vaše keramická křížová cesta?

Všech patnáct zastavení, včetně Vzkříšení, této křížové cesty vzniklo před více než patnácti lety během jednoho roku. Impulsem pro mě bylo tenkrát setkání s dřevěnou křížovou cestou v jednoduchém stylu. Nadchlo mě to natolik, že mě to inspirovalo vytvořit ji v podobném duchu z keramiky, které jsem se v té době začala věnovat. Zajímavé na příběhu tohoto díla je, že ačkoli vypadá, jako by bylo tvořeno na zakázku přímo pro současnou říčanskou farní kapli, vzniklo o mnoho let dříve. O to větší bylo překvapení nejen pro mě, ale i pro otce Timoteje, kterému jsem ji tenkrát předávala, jak tam svým stylem naprosto zapadla. Dohodli jsme se na jejím darování v momentě, kdy on nevěděl, jak moje křížová cesta vypadá, a já do té doby neviděla kapli. A je to pro mě také znamením Boží prozřetelnosti a humoru, kdy člověk občas zůstane stát a koukat s otevřenou pusou.

Dá se říci, že tato křížová cesta i vaše křížky z keramiky jsou něžné. Často s motivem rostlin, stromů, srdce... Jak jste došla k takovému vnímání kříže?

Kříž je znamením Boží lásky darované do krajnosti. A v Boží

lásce je i něha. A pokud je možné v mé tvorbě tuto něhu vnímat, je to pro mě radost. Mám ráda symboliku a věci s myšlenkou a takové věci také tvořím. To platí mimo jiné i o mých křížích. Obvykle mě osloví nějaký citát nebo text, který si mě najde, a pak přemýšlím, jak by to bylo možné ztvárnit. U křížů to je nejčastěji verš z Bible nebo něco, co ve mně hlouběji rezonuje. A tak vznikly například kříže „Já jsem cesta, pravda a život“, „Miloval jsem tě odvěkou láskou“, „Immanuel – Bůh s námi“ a další. V poslední době mě oslovují témata jako světlo, pravda, svoboda, láska. Proto jsem nedávno vytvořila kříž na verše z Bible „Já jsem světlo světa. Vy jste světlo světa“ nebo kříž s ústředním motivem eucharistie a myšlenkou, že milovat znamená darovat sebe sama. Chystám se ztvárnit motiv svobody inspirovaný verši „Vy jste byli povoláni ke svobodě... Tu svobodu vám vydobyl Kristus.“

Už dlouho před Velikonocemi asi už na ně myslíte, protože zdobíte paškály a svíce pro katechumeny (kteří přistoupí ke křtu na Bílou sobotu). Čím se inspirováte při jejich tvorbě?

K Velikonocům pro mě neodmyslitelně patří završení Ježíšova pozemského poslání – darování jeho vlastního života

a Zmrtvýchvstání, aby tak získal život pro nás. A to také ztvárňuji na paškálech a křestních velikonočních svících znamením kříže jako lásky, která dává všechno, pak oknem a větvíčkami, které symbolizují vzkříšení a život.

Máte představu, kolik kostelů a kaplí zdobí paškály od vás?

Loňský rok to bylo myslím dvanáct kostelů, letos by to mělo být sedm.

Foto: z archivu K. Jelínkové

Jak vy sama prožíváte Velikonoce? Mají každý rok stejnou podobu, nebo je zkoušíte prožívat různě? (Mám na mysli jejich duchovní rozměr i lidové tradice.)

Lidové tradice spojené s Velikonocemi mě nikdy nijak

zvlášť neoslovovaly. Možná jen když jsme byly děti, bavilo mě chodit na Velikonoční pondělí s klukama a vykoledovat si nějakou čokoládu. Zrovna nedávno jsme s kamarádkou uvažovaly nad tím, že pokud se z Velikonoc vyjme jejich duchovní podstata, co zůstane? A s trochou humoru jsme došly k tomu, že asi jen velikonoční zajíček a že je to prázdné. Velikonoce pro mě mají zejména hluboký duchovní rozměr a mám k nim blíže než k Vánocům. Snažím se je prožívat ve vnitřním tichu a disponovat se pro to, co mi chce Pán darovat. Záměrně říkám disponovat, protože to je to, co můžeme dělat my, ale ten, kdo dává, je vždycky Bůh. Dříve jsem pokaždé toužila nějak více je procítnout, ale to není v naší režii. Pak jsem přijala, že to nemohu ovlivnit, a že někdy mě Hospodin o Velikonocích vede třeba i na poušť. Obvykle pro mě mají každý rok stejnou vnější podobu – pokud jsem v Praze, bývám na obřadech u sv. Terezičky v Kobylisích, pokud jsem u rodičů, v některém z kostelů říčanské farnosti.

Za rozhovor děkuje Renata Skalošová

Tvorbu Kateřiny Jelínkové si můžete prohlédnout na www.fler.cz/aniretak nebo na www.galerie-aniretak.cz

Boží hrob (1. část)

Ježíš zemřel na kříži pravděpodobně v roce 30 po Kristu a byl pohřben v hrobu vytesaném ve skále (Mk 15,46). Prvního dne židovského týdne našly Marie z Magdaly, Marie, matka Jakubova a Salome hrob prázdný.

Lze plným právem předpokládat, že prvotní křesťanské společenství v Jeruzalémě tento hrob, z něhož se uskutečnilo Zmrtvýchvstání Páně, považovalo za nejvyšší svatý památník, který se stal předmětem trvalé úcty a rozjímání jeruzalémských věřících.

Po zoufalém povstání Bar Kochby proti římské nadvládě nad židovským národem v roce 135 byl Jeruzalém dobyt Římany, město spáleno a pobořeno, obyvatelstvo pobito nebo odvečeno a Židé byli rozptýleni do celé římské říše. Můžeme předpokládat, že většina jeruzalémských křesťanů, varovaných už dříve Ježíšem, že dojde ke zkáze Jeruzaléma, protože nepoznal čas svého navštívení, včas uprchla. Císař Hadrián proměnil Jeruzalém v římské město a přejmenoval je na Aelia Capitolina. Uprchlí křesťané se však namnoze

do města vrátili a i nadále uctívali Boží hrob. Císaři Hadriánovi se doneslo, že Golgota i Boží hrob jsou nadále předmětem uctívání, místem, kam se chodí Židé modlit, a rozhodl se tomu trvale zabránit. Proto nařídil, aby byla obě tato místa zasypána zeminou, dal je obehnat opěrnou zdí a na zasypaných místech dal postavit chrám Jupiterovi a Venuši. Že však křesťané přesto o svatých místech věděli, dosvědčuje nápis jednoho raně křesťanského poutníka nalezený na opěrné zdi: „*Pane, přišli jsme.*“

S císařem Konstantinem začíná nová éra. Na naléhání jeho matky sv. Heleny, která hledala Ježíšův hrob a jeho kříž, byly pohanské chrámy rozbořeny, masy násypu odstraněny a k všeobecnému údivu byl Ježíšův hrob nalezen roku 325 neporušený. Císař Konstantin pak dal nad Golgotou a svatým hrobem zříditi v letech 326–335 mohutný stavební komplex. Bazilika Božího hrobu byla posvěcena 13. září 335.

Roku 614 se zmocnili Svaté země Peršané. Kostel Božího hrobu byl vypálen, Boží hrob vyplněn, nicméně bazilika mohla být, i když ve skromné míře, obnovena. Roku 638 dobyl Jeruzalém chalífa Omar II., Chrám Božího hrobu však ušetřil. Roku 1009 nařídil chalífa al Chakim

chrám strhnout a do základů zbourat. Po dobytí Jeruzaléma křižáky roku 1099 začala znovuvýstavba chrámu Božího hrobu v letech 1099–1149 a roku 1149 byl rozšířený chrám znovu posvěcen. Sultán syrský a egyptský Saladin dobyl Jeruzalém zpět roku 1187, přesto zůstal chrám v podstatě ušetřen dalšího ničení. Sultán Saladin uzavřel s křižáky roku 1192 dohodu, podle které měli křesťanští poutníci volný přístup do Jeruzaléma. Upravil také správu Božího hrobu tak, že ji získalo společně několik křesťanských církví.

Roku 1517 se Palestiny zmocnili Turci. Turecký sultán upravil správu baziliky Božího hrobu nově vydáním tzv. Status quo, který určil jak vlastnictví, tak správu celého komplexu. Kaple Božího hrobu se stala spolu s rotundou vlastnictvím řeckokatolické, katolické a arménské církve, zatímco ostatní části komplexu byly mezi ně rozděleny a byla stanovena pravidla jejich užívání. Roku 1852 byla pravidla znovu potvrzena a jejich platnost uznávali i Britové, Jordánci a po nich Izraelci.

Roku 1808 vypukl v chrámu Božího hrobu požár a zřícená střecha kupole pod sebou pohřbila Boží hrob, ten však zůstal nepoškozen. Řeckopravoslavné

komunitě se podařilo získat od sultána Achmuda II. roku 1809 povolení k obnově. Obnovou chrámu byl pověřen architekt Komnenos z Mytilene. Obnova započala v roce 1811. Přitom byla obnovena i kaple nad Božím hrobem, zvaná edikula. Při stavebních pracích byla odkryta i samotná hrobka s mramorovým obložením a stavitel Komnenos byl překvapen nepopsatelně pěknou vůní, která z hrobky vycházela. V roce 1927 postihlo Jeruzalém zemětřesení, které baziliku poškodilo, a po požáru v roce 1949 se jevilo jako nezbytné chrám zásadně sanovat. Kromě toho kaple nad Božím hrobem trpěla po staletí vlhkostí a kouřem z nesčetných svíček. Britské úřady proto uznaly, že kapli je nutno zpevnit a opravit. V roce 1947 dostala kaple ošklivý ocelový korzet, který ji zpevňoval jako klec.

Jenže všechna dosavadní opatření se jevila jako nedostatečná. Proto začala v roce 1961 základní rekonstrukce chrámu Božího hrobu. Přes tato opatření prohlásily izraelské památkové úřady budovu za ohroženou zřícením a v roce 2016 ji izraelská policie krátce uzavřela.

Dokončení příště. Podle rakouského časopisu Betendes Gottes Volk č. 2017/1, 2, 3 zpracovali Věra a Mojmír Kalní.

Půst s dětmi

Utíká to jako voda! Ještě cítím na čele popelcový křížek a už abych okukovala, kde natrhat ratolesti na Květnou neděli... Ve srovnání s adventem, který byl v tomto liturgickém roce prakticky pouhé tři týdny, se nám doba postní může zdát dlouhá až příliš. Díky pozvání učit náboženství mám letos možnost se nad liturgickými obdobími zamýšlet jinak, hlouběji... Nikdy nevím, na co se děti zeptají, jak jim připravit téma zajímavě a pestře. Dobře vím, že člověk si obhájí jen to, čemu opravdu věří, a tak je mi čas příprav na hodiny nejen milou povinností, ale i darem, časem reflexe i cestou na hlubinu.

Dětem jsem rozdala „postní cestu“, na niž mohou od neděle k neděli postupovat díky nějakému sebezáporu či dobrému skutku. Chtěla jsem k dětem promluvit také o modlitební praxi – křížové cestě, kterou pro nás prošel Ježíš, a napadlo mě, že je lépe ji děti naučit se modlit, než o tom jen mluvit a o jednotlivých zastaveních jim vyprávět. Proto se ve středu 7. března hodina náboženství přesunula do kostela, kde nám všem otec Matěj přednesl úvod do této modlitby. Moc se mi líbilo, že k tomu dětem přinesl reálnou

trnovou korunu, tři kovové hřeby a staré kladivo. Děti tyto předměty nesly v rukou a mezi jednotlivými zastaveními předávaly jeden druhému. Přestože jsem občas měla pocit, že nedávají pozor, bylo pěkné vidět, jak klidně tato skupinka asi třiceti dětí poklekala a povstávala, připojovala se k modlitbě a ke zpěvu... Uvědomila jsem si, že i když do jejich hlaviček a srdcí nevidíme, jdou vlastní duchovní cestou, na niž potřebují nás dospělé jako průvodce a ukazatele. K tomu je ovšem potřeba, abychom my šli tou svou cestou věrohodně...

Kateřina Beránková

O České křesťanské akademii v Říčanech

Pobočka České křesťanské akademie (ČKA) pracuje v Říčanech od léta 2007, založili ji tehdy Daniel Kvasnička (kazatel Církve bratrské, působící nyní v Litomyšli), Martin Kupka a Jakub Sirovátko. Občanské sdružení ČKA vzniklo krátce po listopadu 1989 s cílem ve svobodných podmínkách navázat na práci podzemních teologických a filozofických kroužků z doby totality. Prvním prezidentem sdružení byl zvolen

teolog, filozof, a obhájce lidských práv Prof. ThDr. Josef Zvěřina, po Zvěřinově smrti v srpnu 1990 převzal tuto roli Prof. PhDr. Dr. Tomáš Halík. ČKA je nezávislým sdružením občanů, otevřeným nejen křesťanům všech církví, ale všem lidem, kteří cítí odpovědnost za uplatňování křesťanských kulturních a morálních hodnot ve společnosti. Žije z členských příspěvků a darů.

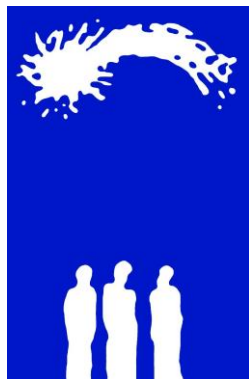
Za dobu své existence uspořádala ČKA stovky vzdělávacích akcí, dotýkajících se různých vědních oborů: přednášek, seminářů, konferencí, kolokvií nebo uměnovědných zájezdů. ČKA vydává knihy, časopis *Univerzum*, stála u zrodu Vyšší odborné školy publicistiky. Kromě více než 1800 individuálních členů, sdružených v desítkách místních skupin, má i členy kolektivní, jsou jimi např. Asociace kolegů katolických lékařů nebo Vysokoškolské katolické hnutí Praha.

Čím může k bohatému spektru aktivit ČKA přispět říčanská pobočka? Omezené lidské i finanční zdroje nás směřují především k organizaci komorněji laděných diskusních večerů se zajímavými hosty. Pořádání podobných akcí v menším městě kousek od hranic metropole má své specifické rysy.

Široká nabídka konkurenčních aktivit v nedaleké Praze na jedné straně negativně ovlivňuje návštěvnost, na druhé straně však s blízkostí hlavního města roste šance na získání atraktivního referenta pro vystoupení. Nedávno jsme tak u nás mohli přivítat např. teology *Pavla Hoška* a *Ladislava Heryána*, diplomata a prezidentského kandidáta *Pavla Fischera* nebo ředitele Organizace pro pomoc uprchlíkům *Martina Rozumka*.

Všechny vás srdečně zveme k účasti na některém z příštích diskusních večerů. A pokud byste program říčanské pobočky ČKA chtěli podpořit i aktivně – návrhem tématu nebo zprostředkováním kontaktu, případně „pouhou“ modlitbou – budeme vděční. I v tomto případě totiž platí známá pravda, že jaké si to uděláme, takové to budeme mít.

Martin Kupka, Jakub Sirovátka

PŘIPRAVUJEME

- květen – opět po roce plánujeme další farní zájezd; podrobnosti se s předstihem dozvíte z ohlášek v kostele
- čtvrtek 31. května – **Slavnost Těla a krve Páně (Božího těla)** – 18.00 hod. mše sv. v kostele sv. Petra a Pavla, průvod po náměstí se zastavením u čtyř oltářů, zakončení v kostele
- sobota 2. června – **Farní dětský den**
- neděle 3. června – **První svaté přijímání** – Velké Popovice (8.30 hod.), Říčany (9.30 hod.), Kostelec u Křížků (10.15 hod.)
- čtvrtek 21. června – **Pocta svatému Petru a Pavlu** – letošní poutní oslavy začínají v 18.00 hod. kulturním programem v říčanském kostele; připomínáme si 90 let od povýšení říčanské farnosti na děkanství

Farní tábor 2018

Milí rodiče a táborníci! Vydejte se s námi do kouzelné říše. Chtěli bychom vás pozvat na již sedmnáctý ročník táborového pobytu pro děti. Tábor se uskuteční na farní zahradě v Čechticích, kde jsme již

mnohokrát na táboře byli. Těšit se můžete na koupání v rybníce Valcha, hry, spaní v útulných chatičkách a na výlety do krásných okolních lesů. V letošním roce proběhne jeden turnus **od neděle 1. července do pátku 13. července**, takže budeme mít dost času spolu tábor hezky prožít, dobře se poznat a zažít spolu mnoho krásných chvil. Přihlášky budou v kostelích naší farnosti v papírové formě přibližně na začátku dubna a také je můžete vyplnit i online na internetu. Odkaz najdete na stránkách farnosti **www.ricany.cz/farnost** také ze začátku dubna. Moc se těšíme.

Anna Zavadilová

Z FARNÍ CHARITY

Tříkrálová sbírka 2018

Letošní Tříkrálová sbírka probíhala od 1. do 14. ledna a byla mimořádně úspěšná. Koledníkům přálo i počasí, žádný nepříjemný mráz ani sníh jako v minulém roce je nečekal, a proto odhodlaně všichni vyšli do říčanských ulic a také do některých okolních obcí. Celkem jsme měli zapečetěno 19 kasiček, z toho 3 kasičky byly

stabilní, s ostatními chodily jednotlivé skupinky koledníků.

Po ukončení sbírky bylo provedeno otevření kasiček na Městském úřadě v Říčanech a došlo ke spočítání obsahu všech kasiček. Nastalo velké překvapení, protože koledníci vykoledovali úžasnou částku 93 243 Kč! Tolik jsme ještě nikdy v kasičkách nenašli za celou dobu trvání sbírky. Koledníci si zaslouží velké uznání a poděkování. Moc si

i dárce, kteří bohatě přispěli do tříkrálových pokladniček.

Jsmo všem koledníkům vděční za pomoc při sbírce, nasazení a reprezentování Charity. Ať Bůh štědře odplatí koledníkům, dárčům i dobrovolníkům, kteří se na Tříkrálové sbírce podíleli.

A jak dopadla sbírka v celé republice? Do pokladniček, se kterými chodili koledníci, se v celé České republice vybralo 112 312 713 Kč; v pražské arcidiecézi se vybralo přes 7 milionů Kč. K vybrané částce se ještě musí připočítat skoro 2 miliony, které poslali dárči jako DMS při vysílání Tříkrálového koncertu, který uvedla Česká televize. Celková částka za letošní rok je tedy 114 136 544 Kč.

„Výsledky letošní sbírky opět ukazují, že lidé v Česku mají stále otevřené a štědré srdce. Díky jejich darům budeme moci lépe a ve větším rozsahu pomáhat seniorům, lidem s postižením, matkám s dětmi v tísní, lidem bez domova, rodinám v tíživé situaci a sociálně vyloučeným,“ říká ředitel Charity Česká republika Lukáš Curylo a dodává: „Všem dárčům, dobrovolníkům i zaměstnancům ze srdce děkuji.“

Foto: z archivu M. Junkové

vážíme toho, že sbírka oslovila

Beseda o hospicové péči

Ve spolupráci s Farní charitou se na říčanské faře 27. února uskutečnila beseda o hospicové péči. Účastníci se sešli u jednoho velkého stolu – po přivítání zahájil besedu Lubomír Kníže, ředitel Hospice knížete Václava. Krátce hospic a záměry hospicové péče představil, pak už mluvili návštěvníci setkání. Na besedu přišli s různými motivacemi, mnozí se podělili o své osobní zkušenosti z období, kdy jim odcházeli jejich blízcí. Mnohokrát zazněla slova o tom, jak důležitý je čas loučení a umírání, který do každého životního osudu patří, a jakou hodnotou je toto období pro rodinu, která se o umírajícího stará. Dotkli jsme se také duchovního rozměru této etapy, kterou věřící vnímají jako dobu přechodu z života pozemského do věčného života. Během setkání došlo i na vyjádření podpory a poděkování těm, kdo v naší zemi budují síť hospicové péče. (Hospic knížete Václava mohli lidé z Říčan a okolí podpořit návštěvou koncertu duchovní hudby v neděli 25. března, kdy se v kostele sv. Petra a Pavla rozezněla kantáta Stabat mater Giovannioho Battisty Pergolesiho v podání Říčanského komorního orchestru.)

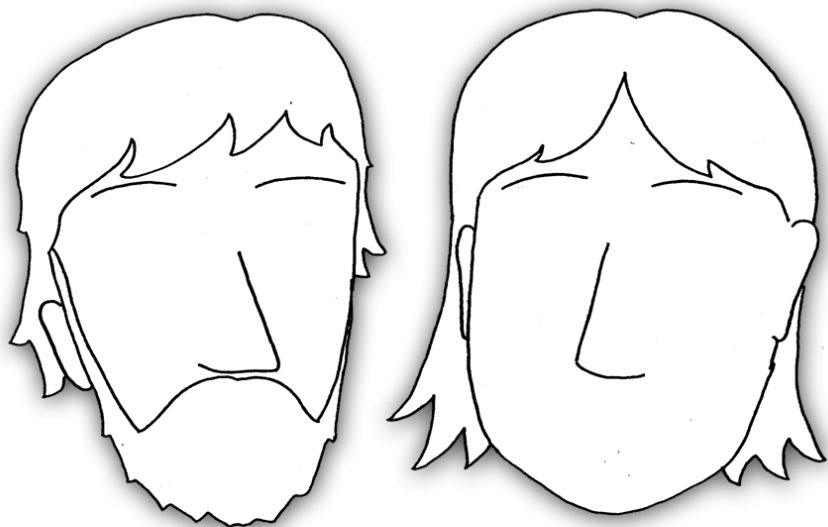
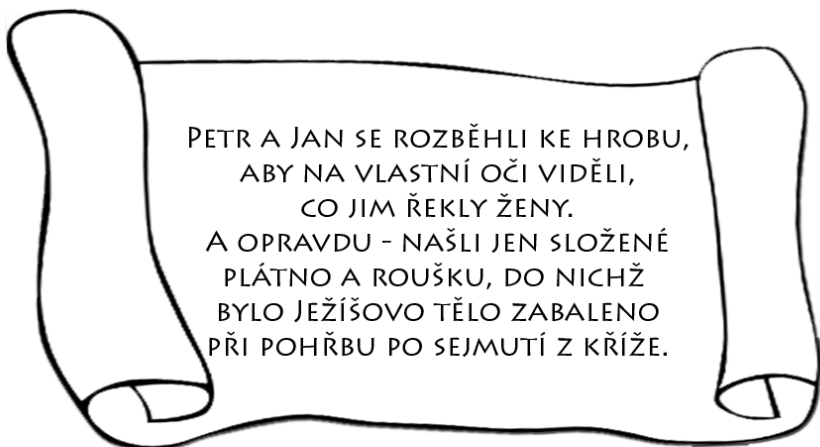
Národní pochod pro život a rodinu

Pokud vám záleží na podpoře rodin, manželství a respektu k životům těch nejmenších, přijďte v sobotu 7. dubna na Národní pochod pro život a rodinu. Program začíná v 10.30 hod. mší svatou v katedrále na Pražském hradě, následuje oběd a další program na Klárově a od 14 hodin začíná pochod z Klárova na Václavské náměstí, kde bude na závěr uděleno požehnání přítomným rodinám.

Malý koncert s flétnami

Na čtvrtek 26. dubna od 16.30 hod. zorganizovala naše Farní charita v DPS Senior v Říčanech malý koncert dětí z flétnové hudební školy. Program této hudební hodinky již tradičně připravuje paní učitelka Lenka Waldhegerová. V rámci veřejného vystoupení děti předvedou, co se za skoro celý školní rok naučily. Veselými písničkami pak vždy potěší nejen obyvatele Senioru, ale i ostatní návštěvníky. Srdečně zveme všechny, kteří mají rádi dětské koncertování.

*Připravila Marie Junková
s přispěním Renaty Skalošové*

DOKRESLI DO OBRÁZKU, JAK SI PŘEDSTAVUJEŠ, ŽE SE PETR A JAN
TVÁŘILI, KDYŽ UVIDĚLI PRÁZDNÝ HROB A ANDĚLA.
BYLI PŘEKVAPENÍ, RADOSTNÍ, VYLEKANÍ...?

Římskokatolická farnost sv. Petra a Pavla v Říčanech

Rozpis mší

Čtvrtek 29. 3.	Zelený čtvrtek	18:00 18:00 18:00	Mukařov Říčany Velké Popovice
Pátek 30. 3.	Velký pátek	15:00 15:00 18:00 18:00 18:00	Říčany – Křížová cesta Velké Popovice – Křížová cesta Mukařov – Velkopáteční obřady Říčany – Velkopáteční obřady Velké Popovice – Velkopáteční obřady
Sobota 31. 3.	Bílá sobota	20:00 20:00 20:00	Mukařov – Vigilie Zmrtvýchvstání Páně Říčany – Vigilie Zmrtvýchvstání Páně Velké Popovice – Vigilie Zmrtvýchvstání Páně
Neděle 1. 4.	Slavnost Zmrtvých- vstání Páně	8:00 8:30 9:30 10:15 10:30 11:00 15:00	Mukařov Velké Popovice Říčany – za farníky Kostelec u Křížků Kaple Charita Mukařov Otice Kunice
Pondělí 2. 4.	Pondělí velikonoční	9:30 11:00	Říčany Otice
Úterý 3. 4.		9:00	Říčany
Středa 4. 4.			Ve středu mají kněží na Strahově kapitolu kanonie, a proto nebude mše sv.

ZVON – farní zpravodaj | Vydává Římskokatolická farnost, Masarykovo nám. 70, 251 01 Říčany,
tel.: 323 605 403, e-mail: Zvon.Ricany@seznam.cz *nebo* jaroslav.baluch@seznam.cz,
www.ricany.cz/farnost

Redakce: P. Matěj Jaroslav Baluch O. Praem., Renata Skalošová, Miloslava Pangrácová,
Alena Klvaňová, Hana Zavadilová | Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Uzávěrka příštího Zvonu je ve středu 13. června 2018.

Čtvrtek 5. 4.		9:00	Říčany
Pátek 6. 4.		18:00	Říčany
Sobota 7. 4.		14:30 16:00 18:00	Olešky Kamenice Říčany
Neděle 8.4.	2. neděle velikonoční (Božího milosrden- ství)	8:00 8:30 9:30 10:15 11:00 13:00 14:30	Mukařov Velké Popovice Říčany – za farníky Kostelec u Křížků Jažlovice Lipany Všestary

- Po mši svaté v Říčanech na Zelený čtvrtek bude zahájena nepřetržitá adorace až do vigilie Vzkříšení. Ve čtvrtek od 20.30 hod. zveme farníky ke společnému rozjímání nad texty sv. Padre Pia z Pietrelciny: Ježíšova agónie v Getsemanské zahradě.
- V neděli na Boží hod při mši sv. bude žehnání pokrmů.

SCHOLA HLEDÁ DALŠÍ HLASY

Říčanská schola hledá další zpěváky a zpěvačky se vztahem k hudbě, která zní v kostelích.

Mohou se k nám připojit teenageři, dospělí i starší lidé.

Rádi přivítáme jakýkoli druh hlasu!

Zkoušíme na faře v úterý večer.

Kontakt: e-mail: mthummelova@seznam.cz, telefon: 608 239 848

Těšíme se na vás.

